

РЕШЕНИЕ

№ 786

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10824** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Г. и адв. Ч., като пълномощници на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ от 01.04.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22^{-ри} състав по н.а.х. дело №16576/2018г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в противоречие с материалноправните норми и поради необоснованост. Поддържа, че в случая не е било извършено плащане, тъй като е налице изпълнение на парична престация, но то е на основание сключен договор за поръчка, по който дружеството е доверител. Твърди, че след като не е било извършено плащане, няма и задължение за превеждане на сумата по банков път, макар че същата надвишава 10 000 лева. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и по същество да бъде отменено Наказателно постановление (НП) №348269-F377519/06.08.2018г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в Териториална дирекция – С. на Националната агенция за приходите (ТД на НАП). Претендира разноски.

Ответникът – ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ - С. на Националната агенция за приходите, представлявана от директора, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си

представител юрк. Г. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. Претендира да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура, дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени доказателствата събрани по делото, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №348269-F377519/06.08.2018г., на касатора [фирма], на основание чл.5, ал. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на б 100 (шест хиляди и сто) лева за това, че на 09.06.2017г. дружеството е платило сума в размер на 12 200 (дванадесет хиляди) лева в брой на М. Е. М. - изпълнител, документирана с издаден разходен касов ордер (РКО) №31/09.06.2017г., която представлява парична престация, надвишаваща прага от 10 000 (десет хиляди) лева, с което е нарушена разпоредбата на чл. 3, ал.1 ЗОПБ.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №348269-F377519/06.08.2018г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът [фирма] е извършил вмененото му нарушение на чл.3, ал.1 ЗОПБ, поради което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Решението е неправилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 22^{-ри} с-в.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са на стойност под 10 000 лв., което изискване се прилага и в случаите на плащания в чуждестранна валута, когато левовата им равностойност, определена по курса на Българската народна банка в деня на плащането, е равна на или надвишава 10 000 лв. /чл. 3, ал. 2 ЗОПБ/. Нарушаването на забраната по чл. 3, ал.1 ЗОПБ обуславя ангажирането на административнонаказателната отговорност на санкционираното дружество за извършеното от него нарушение по чл. 5, ал. 1 ЗОПБ, който предвижда административно наказание глоба в размер 25 на сто от общия размер на направеното плащане - ако е физическо лице, или с имуществена санкция в размер 50 на сто от

общия размер на направеното плащане - ако е юридическо лице за извършването на нарушение на чл. 3 от с.з.

В конкретния случай, от доказателствата по делото се установява, че на 09.06.2017г. дружеството- касатор е платило в брой сума в размер на 12 200,00 на М. Е. М. - изпълнител, документирана с издаден РКО №31/09.06.2017 г.

Настоящият касационен състав намира, че извършеното с РКО №31/09.06.2017 г. плащане в размер на 12 200 лв. от [фирма] не е плащане, по смисъла на чл.3, ал. 1 от ЗОПБ.

По силата на сключен договор за поръчка, представен в производството пред СРС, „Р. К.“, в качеството си на възложител, се е задължил да предоставя периодично и авансово на М. Е. М. необходимите средства за изкупуване на договорено количество пчелен мед. Изпълнителят е приел да изкупи от името и за сметка на доверителя пчелен мед по цена, определена от възложителя.

Предвид тези факти, неправилно СРС е приел, че това предоставяне на сумата от 12 200 лева представлява „плащане“ по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗОПБ. Предоставената от [фирма] на М. Е. М. сума в размер от 12 200 лева с РКО № 31/09.06.2017 г. е осигурена от доверителя на довереника на основание чл. 285 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), поради което тя не преминава в патримониума на довереника по договора за поръчка и представлява средства за изпълнение на поръчката. Тази сума е предоставена в изпълнение на задължението на възложителя по сключения договор за поръчка. Получателят на сумата М. Е. М. е действал изцяло за сметка на доверителя, при осъществяване от него разплащания с предоставените средства с РКО № 31/09.06.2017г., което се потвърждава от приетите в производството пред СРС писмени доказателства.

С оглед изложеното, касационният състав приема, че не е налице задължение за [фирма] по чл.3, ал. 1 ЗОПБ, по силата на което дружеството е следвало да преведе сумата от 12 200 лв. на М. Е. М. по банков път, и не е налице посоченото в АУАН и НП нарушение.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебно Решение е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се отмени и спорното наказателно постановление.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.1 АПК, на касатора се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 762 (седемстотин шестдесет и два) лева, съгласно представените Договор за правна защита и съдействие №1/06.01.2020г. и платежно нареждане от 07.01.2020г.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, Административен съд София - град, III^{ти} касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 01.04.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22^{ри} състав по н.а.х. дело №16576/2018г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №348269-F377519/06.08.2018г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“

в Териториална дирекция – С. на Националната агенция по приходите.

ОСЪЖДА Териториална дирекция – С. на Националната агенция за приходите, представлявана от директора, с адрес: 1000 С., [улица], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: 1756 С., [жк], [жилищен адрес]0, ап.66, сумата от 762 (седемстотин шестдесет и два) лева - разноски по к.а.х. дело №10824/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.